

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg beklager, at jeg kom lidt for sent til debatten her. Jeg havde ikke opdaget, at man var rykket så hurtigt frem i talerrækken. Jeg håber ikke, at det, jeg siger, så er helt skævt i forhold til det, debatten går på, og det, der er blevet sagt.

Men jeg fangede i hvert fald det sidste, hr. Peter Christensen sagde, at vi jo sagtens kunne udstrække behandlingstiden her.

Men det er jo, som også hr. Ole Stavad var inde på, ikke det, der er problemet. Vi får jo nok behandlet sagen her, om vi så skal arbejde dag og nat. Problemet er, at man skal have nye strukturer kørt ind på en tid, hvor det overhovedet ikke kan lade sig gøre. Vi kan måske til nød få loven vedtaget inden den 1. maj, men man kan ikke få den struktur til at fungere, og det er det, de påpeger, de mennesker ude i landet.

Jeg er i besiddelse af et brev, der er sendt fra et par vurderingsformænd i Himmerland. Jeg skal ikke sige, om de er Venstrefolk, det ved jeg faktisk ikke, men det kunne godt ligne sådan nogle i måden, de skriver på. Det er helt fornufte og jordnære folk, som ikke er kommet i Folketinget endnu.

De skriver til regeringens nordjyske folketingsmedlemmer, i det her tilfælde hr. Mejdahl – det har jeg fået på en eller anden underlig måde – hvor de stærkt advarer imod at lave det her og anbefaler at lave en forlængelse af den eksisterende ordning, selv om man vil vedtage det her, så vil man få tid til at få det nye system til at fungere. Jeg vil meget gerne appellere til, at Venstre besinder sig.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Ja, jeg har sådan set ikke yderligere kommentarer til hr. Ole Stavad. Det var ikke et reelt spørgsmål, men lidt polemisk snak om, hvad jeg forstod i forhold til lovforslaget eller ikke. Men jeg kan konstatere, at der er stillet en lang række spørgsmål, også til udvalgsbehandlingen, så jeg ser frem til, at vi får belyst de spørgsmål, der måtte være.

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg sige, at der er en overgangsbestemmelse, som det også fremgår af lovforslaget, som sikrer, at de kommunale vurderingssekretariater jo netop fungerer resten af 2002, sådan at der er tid for Told og Skat til at bygge den nye organisation op sideløbende.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi over til ordførerrækken.

Jacob Buksti (S):

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er yderst interessant, at Venstres ordfører ikke engang kunne svare på det spørgsmål om, hvorvidt han synes, at ministeren skulle overholde gældende lov. Det synes jeg var yderst interessant.

Med det her forslag bekræftes det almindelige indtryk, at virkningen af regeringens angreb på råd, nævn og puljer er mere centralisering, mere styring og mindre demokrati. Den folkelige deltagelse og lægmandselementet i de politiske og administrative beslutningsprocesser svækkes, og embedsapparatet styrkes til fare for demokratiet og borgernes retssikkerhed.

Samtidig lægges der med lovforslagets behandling eller mangel på samme her i Tinget op til lovsjusk af værste skuffe. Det er naturligvis klart, at der løbende må ske tilpasninger i vurderingsorganisationerne og vurderingsprocesserne, og det er da også allerede sket.

Men lovforslaget hviler på den illusion, at med skattestoppet forsvinder alle problemer, som knytter sig til beskatningsgrundlaget. Men det gør det jo langtfra. Det grundliggende har altid været, at man har skelnet mellem ejendomsvurdering og ejendomsbeskatning. En sammenblanding af disse to opgaver vil, når den gennemføres så bevidstløst, som der her er tale om, kunne skabe uoverskuelighed og problemer for borgernes retssikkerhed, når det er den samme myndighed, der vurderer ejendommene, som også opkræver skatten på de samme ejendomme.

Det danske samfund er jo også et dynamisk samfund, hvor der hver dag bygges om, rives ned, tilbygges, frastykkes, moderniseres, forældes, sker nedbrydning og ødelæggelse af ejendomme. Der må derfor ske en tilpasning af ejendomsværdien, også i nedadgående retning. Hvordan skal det kunne foretages af en statslig skatteforvaltning, der i øvrigt er udsat for massive personalereduktioner, og som ikke besidder den fornødne lokale viden om særlige forhold?

Samtidig hviler lovforslaget tilsyneladende på den illusion, at klager over vurderingerne alene knytter sig til skattemæssige forhold, men det er jo langtfra tilfældet.

Lovforslaget ikke bare svækker lægmandselementet, det smadrer det fuldstændig og kaster den uvurderlige ekspertise og viden om lokale